

La passió pel futbol del Roger

Un cop hi havia un nen anomenat Roger, un gran aficionat del futbol i sobretot del Barça. En Roger vivia en un petit poble prop de Barcelona i passava les tardes jugant a futbol al parc amb els seus amics.

Un dia, mentre jugaven, en Roger va fer una jugada espectacular i va marcar un gol que fins i tot hauria fet somriure a un professional. Però, quan va anar a celebrar, va veure que un dels seus companys, l'Adrià, estava trist perquè no havia pogut aturar la pilota.

Tot i la seva alegria, va deixar de celebrar i es va apropar a l'Adrià. Li va posar la mà a l'espatlla i li va dir: «Has fet una gran aturada abans, Adrià. Aquesta vegada no ha sortit bé, però la pròxima segur que sí. Jugues molt bé a la porteria!».

Aquella nit, en sopar amb la seva família, en Roger va compartir el que havia passat. La seva mare, somrient, li va dir: «Roger, estic orgullosa que cuidis els teus amics. El futbol és un joc, però saber estar-hi per als altres és un gran valor.»

El cap de setmana següent, tot el poble es va reunir per veure un partit important del Barça. En Roger i la seva família es van asseure

junts a la plaça del poble, on havien instal·lat una gran pantalla. En veure als jugadors cooperant i celebrant junts, en Roger va comprendre encara més la importància de la cooperació i el treball en equip.

Després del partit, el pare del Roger va organitzar un petit torneig de futbol per als nens del poble. En Roger va ser escollit per ser el capità del seu equip. Recordant el que havia après, va fer un esforç per motivar els seus companys i va compartir la pilota per assegurar-se que tothom participava.

Al final del dia, encara que el seu equip no va guanyar el torneig, en Roger se sentia feliç. Havia après que guanyar no és l'únic que importa en l'esport. El més important és gestionar les emocions, cuidar els altres, i treballar junts cap a un objectiu comú.

Aquella nit, abans d'anar a dormir, en Roger va pensar en tots els aplaudiments que havien rebut, tant els guanyadors com els que no havien guanyat. I va adormir-se somiant que un dia jugaria a futbol no només amb habilitat, sinó amb cor i respecte pels seus companys, just com els seus ídols del Barça.

I així, amb somnis plens d'estrelles i pilotes de futbol, el petit Roger va aprendre que el més valuós en qualsevol joc, i en la vida, és l'amistat, la família i l'ajuda mútua.